

NORDISK

BRIDGE MAGASIN

UTGITT AV: NORSK BRIDGE-AKADEMIDI

Utkommer 1 gang månedlig. Årsabonnement kr. 6.—

Redaksjon og Ekspedisjon: Ø. Slotsgate 8, Oslo. Redaktør: Isak Nielsen.

1. Årgang

Desember 1930

Nr. 2

Innhold.

	Side
Teori	2
Prolem nr. 1	3
Hvad det gelder	4
Systemer i kontrakt	5
Pessimister og optimister	6
Amerikansk regnskap	7
Galt og riktig spill	8
Hvorfor spiller damer bedre bridge enn sine ektemenn?	10
Meldinger i kontrakt	10
Renslighet i kortspill	13
Problem nr. 2	14
Visjonær bridge	15
Opgaveløsning	16
De nordiske turneringer	19
Spørsmål og svar	22

Forkortelser og forklaringer.

E = Ess. K = Konge. D = Dame. Kn = Knegt.

I alle opgaver og spill står Spar først, så Hjerter, derpå Ruter og sist Kløver.

Det amerikanske regnskap er anvendt overalt, hvor intet annet er sagt.

Teori.

Hvor ofte har vi ikke hørt den bemerkning: «Teori, hvad kan det nytte — det er jo bare tilfeldigheter altsammen.» Men det utelukker ikke at vedkommende i næste minutt sier: «Ja, men hun er en så dyktig spiller» — eller — «han spiller udmerket, men er også en gammel spiller.» Uten å ane at der er prestert den praktfulleste selvmotsigelse og ubevisst er gitt en hyldest til verdien av viden og erfaring vil vedkommende ved næste anledning gjenta sin mening om «teori». Men teori er jo nettopp øvelse og erfaring samlet sammen av de dyktigste spillere og såvidt mulig gitt former, der er lett tilgjengelige. Å benytte disse erfaringer vil spare én for masser av tid og mange ubehageligheter og gi et innblik i spillet, som ellers kanskje slett ikke

fåes i det hele tatt. Ti ikke alle, selv om både øvelse og erfaring has, har evne til å trekke sluttninger av sine erfaringer. Vi ser jo stadig spillere, der spiller like ofte og er like interessert, spille vidt forskjellig — en godt, en annen slett — uten at den ene er benådet med bedre kort enn den annen. Naturlige anlegg kan gjøre en del, men de allerfleste spill er allikevel slik, at dette nærmest blir av underordnet betydning. Det blir studiet, erfaringen og en viss viden som blir de avgjørende faktorer.

Det er derfor besynderlig, at man så ofte møter, som rektor Midsem sier i sin artikkel i forrige nr. av N. B. M., en antipati mot teori». Det vilde bli mange flere festlige aftener ved bridgebordene, hvis noen av de ofte mange timer, som tilbrin-

ges der, blev anvendt til litt selvstudium. Ens medspillere ville sette særlig pris på det.

Den frykt som man kan høre uttalt «at spillet da blir maskinemsg og innsnevret» er så gal, som vel mulig. Mer viden snevrer ikke spillet inn, men gjør dets muligheter og variasjoner mangedoblet og øker medspilleres og egen gle-

de hundrefold. Det er omrent som når en mann, der er interessert og glad i å betrakte stjernehimmelen, en dag får se den i et stort teleskop — et tusenfoldig mylder av stjerner, hvor han før intet så. På bridgens himmel er der også en uendelighet av konstellasjoner som kun sees med teoriens vebnede øie.

Problem nr. 1.

av Gustav Devold.

Løsning til N. B. M. innen
20de januar.

Nord

- 8. 6. 3.
- D. 7.
- Kn. 8. 7. 6. 4.
- Ess. 9. 4.

Kn. 2.

Kn. 10. 4.

10. 9. 5. 2.

D. Kn. 63.

Vest

D. 7. 5.

K. 8. 6. 2.

K. D. 3.

8. 7. 5.

Øst

Syd

- K. Kn. 10. 9. 4.
- Ess. 9. 5. 3.
- Ess.
- K. 10. 2.

Spar er trumf. Vest spiller ut. Nord-Syd skal ha 10 stikk.

Hvad det gjelder . . .

Spillet er slutt. Man forstår at meldingen er vunnet. Var det en utgangsmelding er man særlig tilfreds. Der reflekteres ikke noe særlig over, om der burde vært flere stikk å få. Men det at man får sin melding eller får en utgang kommer i annen rekke. Hvad det gjelder er å få det antall stikk som kortene kan avgi ved riktig spill fra såvel spillerens som motspillernes side. Har man meldt 4 spar og kortene ikke kan gi mere enn 9 stikk og man får disse 9 stikk, så

har man spilt godt. Makkeren griner kanskje lit på nesen og motspillerne smiler mildt overbærende. Men man kan ta det med ro. Ingen av de andre hadde gjort det bedre.

Hvorfor blir man bet? Fordi man melder eller spiller uriktig eller fordi man — på grunn av regnskapets stilling — bevisst melder litt over streken. Men det kan også hende at spilleren helt uskyldig blir bet på grunn av en for ham uehdig kortfordeling. Herpå følgende eksempel, spilt i 1927 som auksjon:

Sp. K. D. Kn. 10. 7.

Hj. 6. 4. 2.

R. K. D.

Kl. K. Kn. 2.

Nord

Sp. 6. 2.

Hj. 8.

R. 10. 9. 7. 6. 5. 3. 2. Vest

Kl. 7. 4. 3.

Syd

Sp. E. 9. 4.

Hj. Kn. 10. 9.

R. E. Kn. 8. 4.

Kl. D. 10. 8.

Sp. 8. 5. 3.

Hj. E. K. D. 7. 5. 3.

R.

Kl. Ess. 9. 6. 5.

Nord melder spar og der spilles 3 spar etter at Øst er gått op i 3 Hj.

Efter utspill av Hj. K. vil det

sees at de 8 første stikk blir motpartens.

4 selvfølgelig udoblede — better.

W.

Systemer i kontrakt.

Forts. fra forrige nr.

I eksemplet i nummer 1 var der en trykkfeil, idet der istedenfor kløverkonge skulde stått kløverkonge.

Et annet tilfelle hvor systemet forteller om svakhet, som det ingen grunn er til å publisere, er følgende: En melding rett inn på 4 trekk er en hindringsmelding, og den er i seg for sig overmeldt, for å hindre motparten i å komme til orde. — Ja, hvis man har en mild motpart tier han nok stilte, men kjenner han systemet

like godt som melderen av de 4 trekk, — og det må man forutsette at han gjør — så er det langtfra at den hindrer ham i noesomhelst, tvertom: Har han kort melder han tryggere, eller han dobler. Her er et eksempel fra amerikanernes match i England.

Sp. Kn. 10. 9. 8. 7. 4. 2.

Hj. D.

Ru. Ess. D. 8. 6. 5.

Kl. Ingen.

Her åpnet amerikanerne med 4 spar. Motspilleren tilhøi-

Soszádi
Cigaretter

re for ham hadde følgende kort:

Sp. Ess. Ko. 5. 3.
Hj. Ko. 6.
Ru. 10. 7. 4.
Kl. Ess. Ko. D. 10.

En kjenner av forcing system vilde ha doblet 4 spar. Resultatet var 5 beter. Og ennu var denne 4 spar en heldig fordeling på en «toseter», skjønt det skal medgis at makkeren var særdeles tynn. Men 5 dobblede beter vilde jo vært en dyr betaling.

Man må huske på, at en slik forhindringsmelding kan ikke tas ut av makker. Den kan jo være avgitt på kongen ottende og et håndkort f. eks. og er så-

ledes ganske verdiløs både som makker og i motspill. Den kan følgelig meget trygt dobles, eller hvis motparten har slemuligheter vil denne svakhetsåpenbaring lett gi ham det nødvendige vink om hvor trumfene kan sitte samlet.

Jeg har her nevnt et par tilfelle, som etter mitt skjønn illustrerer en svakhet ved forcing. Selvfølgelig har systemet mange fordeler, det er konsist og greit, og i mange tilfelle vil det, riktig anvendt, gi upåkagelige resultater. Men jeg vil gjerne peke på, at det kan gi en motspiller våben ihende, som han ellers ikke vilde vite om at han har.

Johannes Prus.

Pessimister og optimister.

Å ha en utpreget pessimist til makker er en bedrøvelig historie. Han melder ikke 4 av 5 meldbare hender og utgang etter utgang passer han bort. Og melder han av og til, så er han gjerne så sterkt, at makker ingenting har og ikke kan høgne ham — for han melder jo bare én — andre meldinger synes å være ham ukjente. Og kommer motparten inn med en melding,

om den er nokså luftig, så lar han sig bløffe ut og har kun en ressignert hoderysten til svar. Motparten går et par udoblede biter og har særdeles billig undgått en aldeles sikker utgang. Selvfølgelig beklager han sig etterpå over sitt stadige uheld i spillet.

Like ilde er den ubetvingelige optimist — han som melder på mange håp, et par bildekkort

og forøvrig lar det stå til. Han har en uimotståelig lyst til å spille selv og er døv for alle makkers passer, men avgir makker selv den beskjedneste melding, så er der ikke tvil om, at han øiner et stort spill, likegyldig hvad han selv har.

For dette ubegrensed lyse øyn på tingene vil der regelmatig måtte betales — og gjerne drøit. En spiller, som har oparbeidet sig et pent pluss for optimisten til makker og hans regnskap kan da gjøre nok så store svingninger. Nedenstående hendte på en av Amerika-båtene, hvor en dyktig Oslospiller fikk en utpreget optimistisk landsmann til makker i siste robber. Han stod ved tabellen begynnelsen på pluss 500 — og siste robber viste:

Motparten	Optimisten
500	
600	
100	
1000	
1400	
100	
100	
1000	
200	50
40	105
105	
120	

Amerikansk regnskap.

I Amerikanske regnskaper for kontraktbridge står ofte: *Første utgang 200 points, næste utgang 500.* Dette har ført til misforståelser. Med første utgang menes første utgang for begge sider. Før Øst-Vest om utgang med 4 spar får de 100 pluss 200. Før så Nord-

Syd næste utgang f. eks. med 5 ruter så får de 100 pluss 200 for utgangen. For robberutgang fåes så 500. Dette er en lettere form enn 700 points for robberen, når motparten ingen utgang har og 500 hvis motparten har en utgang. Resultatet blir det samme og man risikerer ikke å glemme noe.

FOTOGRAF EIVIND ENGER

4 STORTINGSGATEN 4

ÅPENT 9-7

TIMER KAN BESTILLES TIL ENHVER TID
SPESIALITET BARNEBILLEDER

Galt og riktig spill.

Nedenstående spill er savidt jeg husker kringkastet i England ifjor eller iforfjor engang. Jeg synes det er et udmerket eksempel på hvad godt og hvad mindre godt spill er, tiltross for at det siste i dette tilfelle fikk et trekk mer enn det gode fikk.

D. Kn. 3. 2.

8.

8. 7. 6. 2.

K. 6. 3. 2.

Nord

Vest

Syd

Ess. K.

Ess. K. Kn. 10. 7. 3. 2.

D.

Kn. 5. 4.

Øst

Øst

Efter ruter konge fulgte ruter ess og Øst var renons — men brukte naturligvis ikke trumf. Så spilte Syd tre ganger trumf, damen fallt første gang fra Vest — og nu hadde

Øst trumf 9 igjen. Og nu vilde vel de fleste trumfet ut og tatt ess, konge i spar og derpå spilt en kløver til blindemanns konge ut fra den forutsetning, at esset måtte sitte hos Vest. Det

gjorde det også og dette spill ville gitt Syd 5 trekk, hvis Vest bruker kløveress straks, hvad han naturligvis gjør, hvis ikke får Syd endog 6 trekk. Og allikevel synes jeg at Manning Farter, der spilte Syd og kun fikk 4 trekk, spilte bedre. Han spilte etter 3dje hjerter sitt ess og sin konge i spar — og derpå en liten hjerter, så Øst kom inn på sin trumf 9. Ti derved borttas enhver mulighet for å tape spillet. Øst der nu er renons i ruter og hjerter må spille spar eller kløver igjen og Øst-Vest kan ikke få for sitt kløveress — alltså 3 stikk. Nords og Syds

hender er nemlig ved Østs utspill disse:

Nord	Syd
kl.: K. 6. 2.	Kl.: Kn. 5.4.
Sp.: D. Kn.	Hj.: 10. 7.

Riktig nok var der meget stor sannsynlighet for at kløveress måtte være hos Vest, men absolutt sikkert var det ikke, og da å sette en ellers absolutt sikker utgang i fare er ikke det beste spill.

Kløverto.

De kan spille i årevise uten å få riktig tak i bridgens idé. Nordisk Bridge Magasin vil hjelpe Dem til det.

BRIDGEBOARD

Platen 73×73 cm. betrukket med voksduk

Kr. 15.00 — 18.50 — 26.00

Samme størrelse betrukket med filt

Kr. 21.00 — 28.00 — 35.00 — 46.00

Størrelse 85×85 cm. betrukket med filt.

Kr. 39.00

BENYT VÅRE SPILKORT

STEEN & STRØM A/S

GRUNNET 1797

Hvorfor spiller damer bedre bridge enn sine ektemenn?

Det er den amerikanske mester Ely Culbertson som sier: Gjennemsnittsspillerne blandt damer er bedre enn gjennemsnittsspillerne blandt menn.

Culbertson mener at damer spiller bedre i sin almindelighet, fordi de er mindre selvgode og legger mer i studiet av spillet. Enhver mann tror å eie en *eigen mystisk viden om kort*, men i bridge, som på ethvert område ellers, skapes dyktigheten av interesse og fliktig arbeide. Han legger riktignok til, at av de 20

dyktigste spillere i verden er der kanskje bare en kvinne. Denne motsigelsen forklarer han med, at kvinnene på grunn av forskjellen i opdragelsesmetode er handicappet, når det gjelder å rekke toppen i et spill som bridge, som gjenspeiler den daglige eksistenskamps momenter.

I slutten av sin artikkell i forrige nummer, uttaler herr rektor Midsem sig også om damene. Det kan gi mange av oss et vink til eftertanke.

Meldinger i kontrakt.

1.. Kortvurdering.

Enhver hånd blir å vurdere på forskjellig vis ettersom man

- 1) selv har meldingen
- 2) støtter en melding hos makker eller
- 3) er motspiller.

og verdien kan være vidt forskjellig i disse 3 situasjoner.

Hvis man har en hånd som

- D. Kn. 10. 9. 6. 5. 4. 2.
- 10. 7.
- 9. 6.
- 5.

er den med en sparmelding verd minst 6 stikk. Verdien ligger utelukkende i farvens lengde,

i trumfmengden. Som støtte til en trumfmelding utenfor spar, eller også en grand hos makker vil hånden gjennemsnitlig være verdiløs. Likeså mot en melding i grand eller trumf hos motspillerne. Ordner vi litt om på kortene, så de f. eks. blir

D. Kn. 10. 9. 8. 5. 3.

Renons.

D. Kn. 10. 9. 4.

5.

vil verdien av hånden være omkring 6 à 8 stikk og hele verdien også her beroende på farvenes lengde.

Tar vi derimot denne hånd

10. 9. 8. 5. 3.

Renons.

10. 8. 5. 4.

10. 8. 7. 4.

så har den selv ingen melding, men skalde makker melde i en av dens 3 farver får den straks en betydelig verdi. Skalde makker melde spar, så er hånden verd 4 à 5 stikk tross den ikke har noen høye kort. Men håndens vesentlige styrke er ikke farvenes lengde, men dens hjerterrenons — om man vil, dens absolute korthet i hjerter, altså i motsetning til førstes eksempel korthet i en farve. I motspill vil håndens verdi være minimal.

Men tar vi

10. 8. 5. 2.

E. 5. 3.

E. 6. 4.

E. 3. 2.

så vil dens verdi være omtrent den samme som spiller, hvis en melding skulle avgis, som blin-

demann eller som motspiller omkring 3 stikk. Håndens verdi beror ikke — som i de to første eksempler — på hvem der får spillet, men er nogenlunde ens under alle forhold.

Ut fra denne tredobbelte betrakting har amerikaneren Ely Culbertson utformet sin kortvurdering, som i forbindelse med hans «forcing system» har sterkt vind i seilene overalt. Sådan som begge deler er utformet er det vanskelig straks å kunne dømme om fordeler og mangler — at det også har det siste tror jeg nok vil vise sig men fordelene synes i øieblikket overveiende.

Vi så i de 3 viste eksempler, at der er 3 slags stikk, men kun i det 3dje eksempel hadde hånden en omtrentlig lik verdi under de forskjellige forhold. Håndens verdi var de tre esser. Disse kort har da en, om man vil, egenverdi, i motsetning til

Bestil „DE GODE MÆRKER“!

Fr. 50 - 1 liter, kr. 8.50 1/2 liter.

	Nr. 5	kr.	5.20
«—» " — "	«Rare Old Tawny»	»	14.00
Sherry Merito's:	«Monarca 1854»	»	5.50
«—» helter:	«Fino Merito»	»	6.00
Madeira Freitas's:	«Bual 1891»	»	6.00
Champagne Delbeck:	«Vintage 1923»	»	13.75
Cognac Barnett's:	«Gr. de Champagne»	»	12.50
«—» «—» :	«XXO»	»	24.50
Whisky Carnegie's:	«Rare Old Liqueur»	»	16.50
«—» «—»	«Flying Scotsman»	»	14.00

fra egne Vinhaver og Destillerier.

Største garanti for renhet!

Intet bedre til priserne!

f. eks. tallkortene, hvis verdi ikke beror på det enkelte kort selv, men på andre ting, som vist i de to første eksempler. En sådan egenverdi viser erfaringen også må tillegges konger og delvis også damer og knegter om enn etter en temmelig sterk fallende skala. Av et spilles 13 stikk gjøres gjennemsnittlig de 8 på ess og billedkort — de 5 på langfarver eller ved at der trumfes ved renonser.

Det er altså inntil meldinge-

ne nærmere klargjør situasjonen denne slags stikk som tør regnes som «sikre stikk». Det er «sikre» også på motspillerenes hånd. De andre korts evne til å gjøre stikk blir avhengig av, hvor sluttmeldingen blir, først når denne foreligger vil deres verdi være klar.

Culbertson har oppstillet følgende tabell for disse høiere korts verdi i sin honnørstikk-tabell, som ser sådan ut:

2 stikk

Ess. Konge.

$1\frac{1}{2}$ stikk

Ess. Dame.
Ess. Knegt. 10.
Konge, Dame. 10.

1 stikk

Ess.
Konge. Dame.
Konge. Knegt. x.

Konge x } i forskj. farve
Dame x }

$\frac{1}{2}$ stikk

Konge. x.
Dame. Knegt. x.
Knegt. x. } i forskj. farve
Dame. x. }

Der kan dessuten regnes med «pluss», verdier der i tvilstilfelle må regnes med, om de ikke kan gis en bestemt tallverdi. En dame x, en singel konge eller Kn. 10 x er et sådant pluss.

Som man vil se regnes f. eks.

Ess. K. D. kun for 2 honnørstikk og grunnen er den, at gjennemsnittlig vil i trumfspill farven trumfes 3dje gang den spilles. — Ess. K. D. Kn. 10. er neppe mer verd enn Ess. K. 10. 7. 2. f. eks. Sitter Ess. K. D. alene synes det rimelig å

øke verdien noe. Når konge x og Ess. Dame. er satt til $\frac{1}{2}$ og $1\frac{1}{2}$ stikk så er det fordi man i halvparten av tilfellene kan regne med ess og konge etter og i halvparten av tilfellene foran sig. Og på samme forholdsmessige måte er de andre verdier beregnet.

Det er klart, at denne tabell kun er et foreløpig middel til å verdsette hånden. Meldingene kommer til og skal nærmere bestemme den i det enkelte til-

felle. En konge x er verd mer enn $\frac{1}{2}$ stikk med melding i farven foran og mindre med melding i farven etter og verd 1 stikk, hvis makker melder i farven. Likeså er Ess. D. 10. betydelig mer verd etter en melding i farven enn foran og Ess. K. D. 7. 3. mer verd i motspill, hvis makker ikke har støthet i farven enn hvis han har gjort det.

(Fortsettes i neste nr. med meldinger).

Renslighet i kortspill.

av kaptein Jak. Gram.

Jeg er glad i å spille bridge og har før sagt at kortspill er bedre enn snakk og sladder, hvad sammenkomster ofte ender med, når ikke flirt og erotikk forøvrig bestemmer underholdningen.

Mange kortspillere har en eller annen ekstra måte å melde eller å spille på. De får derved sagt eller gjort mere enn andre. Noen melder hjerter, nei spar. Stakkars folk, ofte er de helt uten skyld, men de har dog sagt noe mer enn en spar. Flere varianter forekommer av disse dobbeltmeldinger.

Andre er hurtig ferdig med sin beslutning og ofte, før alle kort er satt på plass, lyder det

en kraftig pass, eller tre hjerter. De andre spillere har ennå ikke fått kortene op eller ordnet.

Mange spillere er så nervøse, at de plukker hvert enkelt kort op mens der gis. De kan aldri la kortene ligge inntil vedkommende får gitt ferdig. De febriske never ligger alltid i veien og ofte er de årsak til at kort under gien støtes op med den følge at der må gis om. Eller nevene er i nervøs sving med å ordne kortene, de er så redd for at den som gir ikke skal gi riktig, etter med den følge at kort snues op. Gi pånytt.

De meget langsomme meldere

finnes der også nok av. De trykker sig før melding eller før utspill slik at makker nu er helt sikker på å stå overfor en momp. Senere viser det sig at den arme stymper ikke eide kort høiere enn tiere. Hvis ikke denne lange betenkning skjer før å gi motstanderen inntrykk av at mann igrunnen har gode kort, skyldes det en naturlig treghet eller mangelfull kortkunnskap. I motsatt fall er det bluff, tilskjært svindel. Vi har

med urenslige spillere å gjøre. Dersom man satt med skyllapper for øinene, slapp man ofte å se enkelte spilleres intense jag med blikket for å forsøke å fange makkers blikk, nettopp for å gi en anvisning om utspillet. Men de som med ord og antydninger, lette eller pointerte påkast, alltid skal gi makker et vink om hvordan motparten skal bli bet, de er selvsagt mest å fordømme.

Forts. i næste nr.

Problem nr. 2.

av P. P.

sp. 10

hj. Ko. 8

ru. ess. D. 2

kl. ess

nord

sp. 5. 4.

hj. 9. 3. vest

ru. Kn. 8. 6.

syd.

sp. D. 7.

ru. 4.

hj. 7.

kl. D. 9. 3.

sp. 9.

hj. D. 5.

ru. 10. 3.

kl. Kn. 10.

Trumf: Spar: Syd ut og
nord-syd alle stikk.

Løsningen bedes sendt til
redaksjonen innen 20. januar.

Visionær bridge.

Kortfordelingen i det oppgivne eksempel var følgende:

Ess. D. 5.

Ess. K. D. Kn. 9.

K. Kn. 8. 5.

Kn.

Nord

3.

10. 8. 7. 6. 5.

Ess. D. 7. 2. Vest

Ess. K. 6.

Kn. 10. 9. 8.

4. 3. 2.

Øst 10. 4.

10. 8. 4. 2.

Syd

K. 7. 6. 4. 3. 2.

Ingen.

9. 6. 3.

D. 9. 7. 5. 3.

Utspillet var Kl. K. og annet utspill Hj. 6. Nord stikker med Hj. Knegt og spiller hjerter ytterligere 2 ganger for å få kastet sine rutere. Kun på den måte kan han skaffe innkomst hos Syd og det er nødvendig for å dekke kløver. I femte stikk spilles ruter som trumfes og i sjette kløver som stikkes hos Nord med spar fem. Nu er stillingen betydelig klarere, for vi vet at Vest har fem hjerter og minst tre kløver, men den er ikke mindre vanskelig fordi Kl. Ess er ikke fremdeles og det er mulig at Øst har fem trumf. Slår det til kan ikke spillet vinnes. Vi undersøker stillingen ved å spille Spar Ess. Øst kas-

ter spar 10 for å forlede til ytterligere trumfspill, men bluf-en går ikke og Nord spiller Hj. Ess i stikk 8. Øst stikker med trumf, Syd går over, spiller litten kløver til Spar D. hos Nord og må få ennu et stikk i trumf, og et for kløverdame ved å spilletten ruter i 10. stikk fra bordet.

Slik blev partiet spilt og en inngående analyse viser at Østs forskjellige variasjoner alle kan møtes. Ulike vanskeligere blir spillet om Vest spiller R. Ess i annet stikk, men det vinnes ved korrekt spill, fordi Syd kan kaste en kløver på R. K. eller Hj. og derved få anledning til å trumfe med Ess D. hos

Nord. Vest skulde dog ha forstått at det for ham ikke fantes andre stikkmuligheter enn R. Ess og tatt det hjem straks før Syd kunde kaste renons. Han «så» ikke motstanderens hånd og regnet ikke at Syd med K. Kn. x x x x vilde ha meldt 3 spar istedenfor 2.

Som næste eksempel skal jeg bringe et motspill. Vest, Nord og Øst melder pass, Syd 2 hjerter, Nord 3 ruter, feilmelding istedenfor 2 grand, og Syd 6 grand, alle passer. Vest åpner med spar 2 og Syd tar de fire første stikk i spar med E. K. D. 10. Ved oplegget hadde Nord følgende kort:

Spar x x x x
Hj. 8 x
R. K. x x x x
Kl. 10 x

Øst holder:

Sp. x
Hj. 10. x x x x
R. D. x x
Kl. K. Kn. x x

Hvorledes skal man bedømme Syds hånd og planlegge motspillet?

Partiet artet sig som tredoblet squese og gav storeslem, men Øst burde ha funnet det eneste riktige motspill som til og med gir mulighet for bet.

Send inn løsninger innen 20. januar.

N. M. N.

Opgaveløsning.

En av våre abonnenter har spurrt oss hvad nytte man har av å sysle med opgaver. Nedenstående spill, som jeg så spilt for noen dager siden, er jo nokså liketil og enkelt, tross Nord spilte sine kløver galt. Syd burde allikevel spilt riktig og ville ganske sikkert også gjort det, hvis han hadde litt trening i å resonere under spillet. Sådan øvelse gir nettopp opgaveløsning. Nærvarende eksempel er jo nokså lett, og allikevel var det en mangeårig bridgespiller

som spilte Syd. De mer kompliserte tilfelle trenger jo lang øvelse — og denne øvelse er litt vanskelig å få i den knappe tid, som gis en ved spillebordet.

Ved løsningen bør man legge op de kort, som kjennes og ut fra meldinger, utspill og angivne stikk prøve å slutte sig til hvad man trenger, om de skjulte kort. Øst-Vest var i faresonen med 0 på utgang. Vest gav og sa en spar, Nord pass, Øst 2 spar, Syd pass og Vest 4 spar — pass rundt.

Nord spilte ut ruter knegt, Øst la 4, Syd stakk med esset og Vest ruter 6. Blindemann hadde lagt op.

E. D. 9. 2.
Kn. 3.
K. 8. 4.
Kn. 9. 4. 3.

Syd hadde på sin hånd

Kn. 4.
10. 9. 6. 5. 2.
E. 5.
Es. K. 8. 7.

Så spilte Syd 2 ganger kløver og Vest la 2 og 10 — Nord tankeløst først 5 og derpå 6 — blindemann de 2 minste. Og nu spilte Syd en hjerter og resten av stikkene gikk til Øst-Vest.

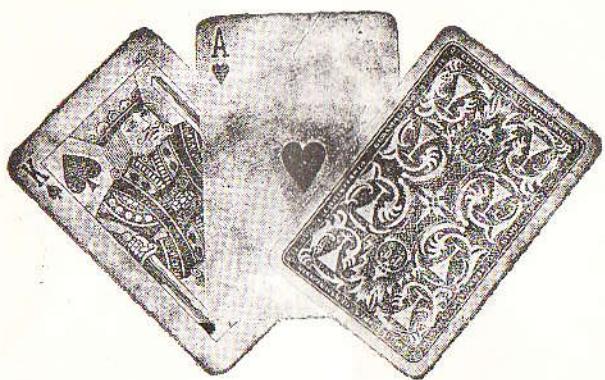
Men hvorfor måtte hjerter-spill være galt?

Først må erindres, at Øst-Vest er i faresonen og Vest neppe åpner med én spar med mindre en $2\frac{1}{2}$ honnørstikk — helst bør man anta litt mer. I spar kan Vest høiest ha K. 10. I spissen av farven, altså $\frac{1}{2}$, i ruter og kløver kan han til sammen ha $\frac{1}{2}$ (hvis han har kløverdame — ruterdame vet vi han har) og da kan det tenkes, at han bare har $1\frac{1}{2}$ i hjerter — altså Ess. Dame. Annen kombinasjon i hjerter, som gir $1\frac{1}{2}$

honnørstikk kan Syd se er ute-lukket. Men under denne forutsetning er det klart, at Vest straks tar hjerteress, trekker trumfene ut (han har minst 5) og gjør 2 ruter- og 2 kløverstikk — tilsammen 10. Men har ikke Vest kløverdame, da må Vest temmelig sikkert antas å ha ess, konge i hjerter, ti ellers har han ikke honnørstikk nok til en åpningsmelding i faresonen. Og da er også 6 stikk oplagt, 2 i hjerter, 2 i ruter og 6 stikk ellers. Har Vest ikke kongen i hjerter (esset må han ha) så vil han måtte tildeles 6 spar for i faresonen å tillate sig en så lite korrekt åpningsmelding. Vest vil da straks bruke esset i hjerter og derpå trumfe ut. Efter 2 trumfspill vil trumfene være ute — det kan Syd se. — Så følger to ruterstikk og derpå vil en av blindemanns kløver prøves gjort god — Syd vet jo at damen vil falle straks, da den sitter alene der hvor den er. På siste kløver vil så Vest få kastet sin hånds tilbakeværende ene tapende kort, hvad det nu er.

Kløverspill som 4de utspill er således det eneste utspill der har noen chanse og må prøves, idet alt annet ingen chanse har.

Våre kortspill "M O M P"

er det
alltid en
fornøielse
at spille
med.

Faller
godt i
hånden.

Holder sig
lenge pene.

Glasmagasinet
GRUNNL. 1739

Finnes i rødt og blått.
Pris kr. 2.75.

Det virker langt og omstendelig når det skal skrives, men skjer med litt øvelse så hurtig,

at der ikke behøver bli noen utilatelig lang pause i spillet.

Kortfordelingen var

6.
D. 8. 7. 4.
Kn. 10. 9. 7. 3. 2.
6. 5.

Nord

K. 10. 8. 7. 5. 3.

Ess. K.

D. 6.

Vest

D. 10. 2.

Syd
Kn. 4.
10. 9. 6. 5. 2.
Ess. 5.
Ess. K. 8. 7.

Ess. D. 9. 2.
Kn. 3.
K. 8. 4.
Kn. 9. 4. 3.

De nordiske turneringer.

Spilleren, Nord, hadde:

E. 7. 2.
K. 5.
Kn. 9.
K. D. Kn. 10. 7. 5.

Hvordan bør nu Nord spille? Han vet at Øst har ruter dame og da er saken jo ikke så vanlig Et eller to trumf spill vil ta ut motpartens trumfer og begge hender kan lett gjøres renons for spar — på sitt eget sparess kan et kort kastes hos blindemann. Kun to stikk kan avstås til motparten, hvis utgangen skal fäs. Nord lar derfor blindemann ta første ruter med esset, trekker trumfene ut, tar sparkonge og derpå sparess — og kaster på dette *en ruter fra bordet*. Så stikkes egen hånds siste spar med en trumf hos blindemann. Da nu Øst har ruter dame vil Øst bli inne ved rutespill, idet spilleren selv har knechten. Både spilleren og blindemann er nu renons i spar og ruter, og da Øst skal spille ut må han enten spille hjerter til kongen annen i bakhånd eller op til dobbeltrenons i ruter eller spar, i begge tilfelle får spilleren sine 5 trekk.

Kortene var:

Der er for tiden turneringer både i Danmark, Sverige og Norge. Den danske arrangeres av Berlingske Tidende, den svenske av Svenska Dagbladet og den norske — er det noen tro, som ikke vet det? I Norge spilles der både kontrakt og auksjon, i våre naboland auksjon. De 12 første norske turneringsspill kjennes av alle — der var, som vi vet, mange morsomme og interessante spill. Våre danske og svenske lesere skal få et par av dem i neste nummer. I de hittil spilte danske og svenske spill var der også meget av interesse og våre norske lesere vil sikkert ha interesse av å stifte bekjentskap med dem. Vi har kun anledning til å se på et par.

Fra den danske turnering tar vi følgende: Nord meldte en kløver, som giver, Øst 1 ruter, Syd 2 kløver, Vest 2 spar, Nord 3 kløver, Øst 3 spar, Syd 4 kløver — og pass rundt. Øst spilte ut ruterkonge og blindemann lå på bordet.

K.
9.. 8. 4. 2.
E. 7. 5.
E. 8. 6. 3. 2.

10. 9. 8. 6. 5. 3.

Kn. 10. 7. 3.

6. 4.

Vest

9.

Nord

D. Kn. 4.

Ess. D. 6.

K. D. 10. 8. 3. 2.

4.

Syd

K.

9. 8. 4. 2.

Ess. 7. 5.

Ess. 8. 6. 3. 2.

Fra den svenske turnering
velger vi følgende:

Nord åpner med en grand
(eller med en spar), men Syd

Nord

K. 10. 5. 3. 2.

Ess. K. 5.

Ess. K. 9.

Kn. 5.

Efter kløverkonge skifter
Vest over til ruter 5, Nord tar
esset — Øst er renons. Efter
dette er det håpløst for Syd å
prøve på å gjøre to stikk ved å
trumfe egne kløvere hos blinde-
mann, idet trumf blir spilt
igjen, såsnart Vest kommer
inn på kløver. Men sitter mot-
partens 8 spar fordelt 4 og 4
har han et stikk i spar, idet
blindemann har innkomstkort
nok. Han lar Nord spille spar
2 og tar selv med trumf og spil-

melder i begge ilfelle over med
3 ruter. Vest spiller kløverkon-
ge og kortene er hos Nord og
Syd:

Syd

Renons

6. 4.

D. Kn. 7. 6. 4. 3. 2.

9. 8. 4. 3.

ler kløver 4 — esset fra Vest
og derpå trumf 8 og blinde-
mann blir inne på trumf 9. Så
spar 3 som trumfes og kløver 8
optil blindemanns ruter —
Vest har kastet spar 8 og 9 på
de 2 sparspill, Øst 4 og 6. Fort-
setttes nu sparspillet så vil det
te føre frem, som kortfordelin-
gen nedenfor viser — men der
er også en annen vei som har
muligheter. Kløverspillet lar
formode at kløverdame sitter
hos Øst og sitter sparess hos

Vest — hvad er sannsynlig ef-
ter Østs kast av spar — så kan
der spilles på forkastning.
Blindemanns spar 5 tas med
trumfknekt, derpå ruter dame,
Nord kaster spar 10. Derpå
Syds siste trumf — der er 4
kort igjen på hver hånd — og
Øst må holde sin kløver og ka-
ste en hjerter — Vest kan ikke

kaste sitt sparess — Nord vil da
kaste en hjerter og beholde
sparkonge — og Vest må også
kaste en hj. Der kan da kun væ-
re to hjertere hos hver av mot-
spillerne og Nord får for sine
3 hjertere idet han kaster spar-
konge.

Kortene var:

K. 10. 5. 3. 2.

E. K. 5.

E. K. 9.

Kn. 5.

Nord

E. Kn. 9. 8.

Kn. 8. 2.

10. 8. 5. Vest

E. K. 2.

D. 7. 6. 4.

D. 10. 9. 7. 3.

Øst Renons

D. 10. 7. 6.

Syd

Renons

6. 4.

D. Kn. 7. 6. 4. 3. 2.

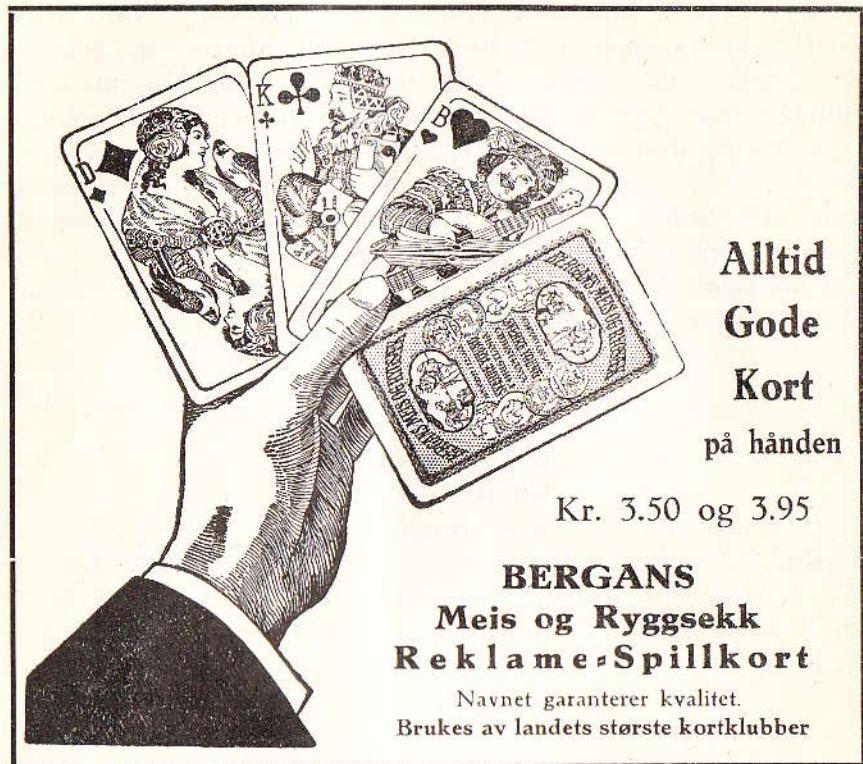
9. 8. 4. 3.

Kontraktens popularitet.

En engelsk avis skriver, at
er man invitert til bridge i Lon-
don, kan man gå ut fra at det
er kontraktbridge der menes.

For å bli en dyktig bridge-
spiller skal der også selvstu-
dium til. Nordisk Bridge Ma-
gasin gir Dem den beste anled-
ning hertil i en ledig stund.
Tegn Dem som abonnent.

*En interessant artikkel om „Hoppemellinger i
Kontrakt“ må utstå til næste gang. Likeså
begynnelsen av oversikten over lovene.*

Alltid
Gode
Kort
på hånden

Kr. 3.50 og 3.95

BERGANS
Meis og Ryggsekk
Reklame-Spillkort

Navnet garanterer kvalitet.
Brukes av landets største kortklubber

Spørsmål og svar.

Begge spørsmål gjelder kontrakt.

4. *B. N. — Oslo.*

Syd åpner i faresonen med 4 hjerter, Vest dobler. Hvad skal Nord melde på

Kn. 10. 4.

Renons.

Ess. D. 10. 9. 7. 5. 3.

D. 8. 3.

Svar: Pass.

5. *O. B. H. — Bergen.*

En dobbling er alltid en businessdobbling, hvis makker har meldt før (altså hvis makker tidligere har sagt annet enn pass).

Det er ingen dårlig placering å tegne årsabonnement på Nordisk Bridge Magasin. De gleder både Dem selv og Deres medspillere ved å spille bedre bridge.

Til

Nordisk Bridge Magasin
Oslo.

Abonnement for 1931 tegnes av:

Navn & stilling:

Adresse:

Navn & stilling:

Adresse:

Navn & stilling:

Adresse:

Navn & stilling:

Adresse:

Navn & stilling:

Adresse: